

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 234/06-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., bytom V.; S. B., bytom N.; J. B., bytom V.; M. B., bytom N.; a M. B., bytom V., zastúpených advokátom JUDr. P. R., V., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 35/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B., S. B., J. B., M. B. a M. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. júna 2006 doručená sťažnosť J. B., bytom V.; S. B., bytom N.; J. B., bytom V.; M. B., bytom N.; a M. B., bytom V. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. P. R., V., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 35/04.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti uviedli, že v marci 2004 podali krajskému súdu žalobu evidovanú pod sp. zn. 3 Cb 35/04 o zaplatenie 8 230 000 Sk proti T., a. s., B. a T., a. s., B. Dňa 20. mája 2004 bolo vo veci doručené vyjadrenie žalovaného v 1. rade a 11. júna 2004 vyjadrenie žalovaného v 2. rade. Krajský súd nariadil prvé a zatiaľ jediné pojednávanie na 18. marec 2005, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že právny zástupca žalovaných mal v lehote 30 dní zaslať krajskému súdu podrobné stanovisko. Krajskému súdu boli vyjadrenia žalovaných doručené 18. apríla 2005 a vyjadrenie sťažovateľov 14. júla 2005. Krajský súd nereagoval na žiadosti o nariadenie pojednávania z 25. januára 2006 a 7. februára 2006, preto sťažovatelia 20. marca 2006 doručili predsedníčke krajského súdu sťažnosť na neodôvodnené prietahy v konaní. Listom sp. zn. Spr. 2086/06 z 21. apríla 2006 predsedníčka krajského súdu oznámila, že ich sťažnosť je dôvodná a popísala dôvody prietahov.

Sťažovatelia sa domnievajú, že doterajším postupom krajského súdu dochádza k porušovaniu ich základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovatelia zdôvodnili priznanie primeraného finančného zadostučinenia, pričom vychádzali z výšky vkladov a ich úročenia.

Sťažovatelia žiadali, aby ústavný súd vydal nález:

„Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 35/04 porušil základné právo J. B., S. B., J. B., M. B., M. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj ich právo na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Krajskému súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 35/04 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľom priznáva primerané finančné zadostučinenie J. B. v sume 399.051,- Sk, S. B. v sume 399.051,- Sk, J. B. v sume 296.625,- Sk, M. B. v sume 296.625,- Sk a M. B. v sume 8.475,- Sk, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Krajský súd v Bratislave je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia v sume 23.480,- Sk na účet právneho zástupcu – advokáta JUDr. P. R. do 2 mesiacov od doručenia tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľov prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju aj z hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti namietali porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 35/04.

Ústavný súd zo sťažnosti a jej príloh zistil, že sťažovatelia 20. marca 2006 podali sťažnosť na vzniknuté prietahy predsedníčke krajského súdu, ktorá v odpovedi sp. zn. Spr. 2086/06 doručenej 2. mája 2006 uviedla, že vec napadla krajskému súdu 19. marca 2004 a bola pridelená sudcovi JUDr. I. M. Po vyžiadaní vyjadrení 9. februára 2005 zákonný sudca stanovil termín pojednávania na 18. marec 2005. Pojednávanie bolo odročené s tým, že žalovaným bolo uložené, aby v lehote 30 dní zaslali krajskému súdu podrobné písomné stanovisko k mechanizmu ich vzájomného prepojenia. Dňa 18. apríla 2005 boli krajskému súdu doručené vyjadrenia, ktoré následne krajský súd zaslal sťažovateľom. Predsedníčka krajského súdu priznala vznik prietáhov v konaní v období od júla 2004 do februára 2005, keď neboli vo veci vykonané žiadne úkony. V mesiaci máj 2005 zákonný sudca náhle zomrel a vec bola pridelená na základe zmeny rozvrhu práce novej zákonnej sudkyňi až 4. januára 2006. Obdobie od júna 2005 do januára 2006 predsedníčka krajského súdu označila za zbytočné prietahy, za ktoré sa sťažovateľom ospravedlnila.

Z uvedeného listu predsedníčky krajského súdu vyplýva, že vykonala úkony na odstránenie doterajšieho nepriaznivého stavu zapríčineného nečinnosťou krajského súdu v označených obdobiach.

Ústavný súd už v predchádzajúcich prípadoch judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, ešte nemusí znamenať porušenie základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania.

V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného citovanými článkami a návrh odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01 a iné).

Ústavný súd konštatuje, že krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 35/04 od podania žaloby vyžiadal vyjadrenia účastníkov, konal aj na pojednávaní a uložil im predložiť ďalšie listinné dôkazy.

Predsedníčka krajského súdu v liste doručenom s'ťažovateľom 2. mája 2006 priznala obdobia nekonania a priet'ahov, ale od prijatia opatrení z jej strany uplynula len veľmi krátka doba, ktorá nepredstavovala obdobie, ktoré by malo znaky zbytočných priet'ahov v konaní, a tým aj porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd vzal do úvahy celkovú dobu konania, ako aj výnimočnú skutočnosť, ktorá poznačila priebeh konania, akou je úmrtie zákonného sudcu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd s'ťažnosť s'ťažovateľov odmietol už na predbežnom prerokovaní pre jej zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vzhľadom na to, že ústavný súd s'ťažnosť odmietol, nezaoberal sa žiadosťami o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a priznaním trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júla 2006